

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Sjette Afdeling)

15. september 2016*

»REACH — gebyr for registrering af et stof — nedsættelse, som indrømmes mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder — fejl i erklæringen om virksomhedens størrelse — henstilling 2003/361/EF — afgørelse, der pålægger en administrationsafgift — fastlæggelse af virksomhedens størrelse — ECHA's beføjelser — begrundelsespligt«

I sag T-620/13,

Marchi Industriale SpA, Firenze (Italien), ved advokaterne M. Baldassarri og F. Donati,

sagsøger,

mod

Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), først ved M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, J.-P. Trnka og E. Maurage, derefter ved M. Heikkilä, E. Bigi, J.-P. Trnka og E. Maurage, som befuldmægtigede, bistået af advokat C. Garcia Molyneux,

sagsøgt,

angående dels en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af ECHA's afgørelse SME(2013) 3747 af 19. september 2013, hvori det fastslås, at sagsøgeren ikke opfylder betingelserne for at kunne opnå en nedsættelse af det gebyr, der er fastsat for mellemstore virksomheder, og om at pålægge selskabet en administrationsafgift, dels en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af de fakturer, der blev udstedt af ECHA efter vedtagelsen af afgørelse SME(2013) 3747,

har

RETTEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, S. Frimodt Nielsen, og dommerne F. Dehousse (refererende dommer) og A.M. Collins,

justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 16. december 2015,

afsagt følgende

* Processprog: italiensk.

Dom

Tvistens baggrund

- 1 Den 20., 22., 23. og 25. november 2010 registrerede sagsøgeren, Marchi Industriale SpA, flere stoffer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1).
- 2 Under registreringsproceduren oplyste sagsøgeren, at virksomheden var en »mellemstor« virksomhed som omhandlet i Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT 2003, L 124, s. 36). Denne oplysning gjorde det muligt for virksomheden at opnå en nedsættelse af det gebyr, der skal ledsage alle registreringsansøgninger, således som dette er fastsat i artikel 6, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006. I henhold til samme forordnings artikel 74, stk. 1, er nævnte gebyr fastsat nærmere i Kommissionens forordning (EF) nr. 340/2008 af 16. april 2008 om gebyrer og afgifter til Det Europæiske Kemikalieagentur i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT 2008, L 107, s. 6). Bilag I til forordning nr. 340/2008 indeholder bl.a. oplysninger om størrelsen af de gebyrer, der skal betales for registreringsansøgninger, som indsendes i henhold til artikel 6 i forordning nr. 1907/2006, og de nedsættelser, som indrømmes mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder. Kan en fysisk eller juridisk person, der hævder at være berettiget til gebyr- eller afgiftsnedsættelse eller gebyrfritagelse, ikke dokumentere sin ret til en sådan nedsættelse eller fritagelse, opkræver Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) i henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning nr. 340/2008 i øvrigt det fulde gebyr eller den fulde afgift med tillæg af en administrationsafgift. I denne forbindelse vedtog ECHA's bestyrelse den 12. november 2010 afgørelse MB/D/29/2010 om klassificering af de tjenester, for hvilke der skal opkræves afgift (herefter »afgørelse MB/D/29/2010«). Det fremgår af denne afgørelses artikel 2 og af tabel 1, som findes i bilaget hertil, som ændret ved afgørelse MB/21/2012/D truffet af ECHA's bestyrelse den 12. februar 2013, at den administrationsafgift, som er omhandlet i artikel 13, stk. 4, i forordning nr. 340/2008, er 19 900 EUR for en stor virksomhed, 13 900 EUR for en mellemstor virksomhed og 7 960 EUR for en lille virksomhed.
- 3 Den 20., 22., 23. og 25. november 2010 udstedte ECHA seks fakturaer på hver 16 275 EUR. Dette beløb svarede, ifølge bilag I til forordning nr. 340/2008, i den affattelse, som fandt anvendelse på tidspunktet for de faktiske omstændigheder, til det gebyr, som skulle betales af en mellemstor virksomhed, i forbindelse med en fælles indsendelse, for stoffer i en mængde på over 1 000 ton.
- 4 Den 24. august 2012 opfordrede ECHA sagsøgeren til at indsende en række dokumenter med henblik på at kontrollere den erklæring, hvorved virksomheden havde oplyst, at den var en mellemstor virksomhed.
- 5 Den 19. september 2013 vedtog ECHA, efter udvekslinger af dokumenter og e-mail, afgørelse SME(2013) 3747 (herefter »den anfægtede afgørelse«). I denne afgørelse fastslog ECHA, at sagsøgeren skulle anses for at være en stor virksomhed, og at virksomheden skulle betale det tilsvarende gebyr. Under disse omstændigheder oplyste ECHA sagsøgeren om, at ECHA ville fremsende fakturaer til virksomheden, der dækkede forskellen mellem de gebyrer, der oprindeligt var blevet betalt, og de endeligt skyldige gebyrer, samt en faktura på 19 900 EUR til betaling af administrationsafgiften.
- 6 Den 10. oktober 2013 indgav sagsøgeren i henhold til artikel 91 og 92 i forordning nr. 1907/2006 en klage over den anfægtede afgørelse til ECHA's Klageudvalg.

- 7 Den 2. april 2014 besluttede ECHA's Klageudvalg at suspendere proceduren for udvalget i afventning af en afgørelse fra Retten i den foreliggende sag.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 8 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 22. november 2013 har sagsøgeren anlagt nærværende søgsmål. Dette søgsmål indgår i en række konnekse sager.
- 9 Den første sag i denne række konnekse sager var genstand for annullationsdom af 2. oktober 2014, *Spraylat mod ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849).
- 10 Den 8. januar 2015 blev parterne som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til artikel 64 i Rettens procesreglement af 2. maj 1991 opfordret til at fremsætte bemærkninger om, hvorvidt dom af 2. oktober 2014, *Spraylat mod ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849), efter deres opfattelse er relevant for den foreliggende sag, og til at besvare et spørgsmål. Parterne efterkom denne anmodning inden for den fastsatte frist.
- 11 Den 16. oktober 2015 besluttede Retten (Sjette Afdeling) på grundlag af den refererende dommers rapport at indlede den mundtlige forhandling og anmodede som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til procesreglements artikel 89 parterne om at besvare et spørgsmål og om at fremlægge visse dokumenter. Parterne efterkom disse anmodninger inden for den fastsatte frist.
- 12 Parterne afgav mundtlige indlæg og besvarede mundtlige spørgsmål fra Retten i retsmødet den 16. december 2015.
- 13 Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at den anfægtede afgørelse annulleres og dermed erklæres ugyldig, og at enhver virkning af denne afgørelse følgelig ophæves, herunder ved annullation af de fakturaer, der er udstedt med henblik på opkrævning af højere gebyrer og af de sanktioner, der angiveligt skyldes.
- 14 Under retsmødet frafaldt sagsøgeren sin påstand om annullation af de fakturaer, der er udstedt til gennemførelse af den anfægtede afgørelse, hvilket blev taget til efterretning.
- 15 ECHA har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

Om Rettens kompetence

- 16 ECHA har gjort gældende, at Klageudvalget ikke har kompetence til at tage stilling til den foreliggende tvist, som den ligeledes har fået forelagt, for så vidt som den anfægtede afgørelse ikke er opført blandt de afgørelser, der kan indbringes for dette.
- 17 Sagsøgeren har anført, at det foreliggende søgsmål ikke indebærer, at virksomheden trækker den klage, som den har indgivet til ECHA's Klageudvalg, tilbage. Sagsøgeren har under retsmødet ligeledes præciseret, at virksomheden var af den opfattelse, at Retten havde kompetence til at træffe afgørelse i den foreliggende tvist.

- 18 Det bemærkes, at artikel 94, stk. 1, i forordning nr. 1907/2006 bestemmer, at »[e]n sag kan indbringes for Retten [...] eller Domstolen i henhold til artikel [263 TEUF] for at anfægte en afgørelse truffet af Klageudvalget eller i tilfælde, hvor der ikke kan påklages til udvalget, af [ECHA]«.
- 19 I denne forbindelse bestemmer artikel 91, stk. 1, i forordning nr. 1907/2006, at »[a]fgørelser truffet af [ECHA] i henhold til artikel 9, artikel 20, artikel 27, stk. 6, artikel 30, stk. 2 og 3, og artikel 51 [i forordning nr. 1907/2006] kan påklages« til Klageudvalget.
- 20 Den anfægtede afgørelse er imidlertid ikke blevet truffet i henhold til de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 91, stk. 1, i forordning nr. 1907/2006, men i henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning nr. 340/2008 og artikel 2 og 4 i afgørelse MB/D/29/2010. Det skal ligeledes understreges, at hverken forordning nr. 340/2008 eller afgørelse MB/D/29/2010 blev vedtaget i henhold til bestemmelserne i artikel 91, stk. 1, i forordning nr. 1907/2006.
- 21 Det skal desuden bemærkes, at bestemmelserne i artikel 9, 27, 30 og 51 i forordning nr. 1907/2006, som samme forordnings artikel 91, stk. 1, henviser til, vedrører afgørelser, som ikke har nogen forbindelse med det gebyr, som de indberettende virksomheder skal betale.
- 22 Hvad angår artikel 20 i forordning nr. 1907/2006 vedrører denne »[ECHA's] forpligtelser«. I denne artikels stk. 5 bestemmes, at »[ECHA's] afgørelser truffet i henhold til stk. 2 i denne artikel kan påklages i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 91, 92 og 93« i forordning nr. 1907/2006. Samme artikels stk. 2 vedrører den af ECHA foretagne »fuldstændighedskontrol« af hver registrering, herunder betaling af gebyret. Det bemærkes imidlertid, at denne kontrol ikke »omfatter [...] en vurdering af kvaliteten og rimeligheden af de indsendte data og begrundelser«. I øvrigt bestemmer artikel 20, stk. 2, afsnit 3 og 4, i forordning nr. 1907/2006, at ECHA, hvis en registrering »er ufuldstændig«, og hvis registranten »ikke fuldstændiggør sin registrering inden for den fastsatte frist«, »afviser registreringen«. I det foreliggende tilfælde er den anfægtede afgørelse imidlertid ikke baseret på artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 1907/2006, og registreringen af de omhandlede stoffer afvises heller ikke heri.
- 23 Henset til samtlige disse betragtninger må det fastslås, at Retten er kompetent til at træffe afgørelse i den foreliggende sag og dette uanset den klage over den anfægtede afgørelse, som sagsøgeren ligeledes har indgivet til ECHA's Klageudvalg (jf. i denne retning kendelse af 16.9.2015, Calestep mod ECHA, T-89/13, EU:T:2015:711, præmis 16-22).

Om realiteten

- 24 Sagsøgeren har gjort to anbringender gældende til støtte for sit søgsmål. Det første anbringende er, at den anfægtede afgørelse er mangelfuldt begrundet. Det andet anbringende er i det væsentlige, at der er sket en urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag.

Det første anbringende om, at den anfægtede beslutning er behæftet med en begrundelsesmangel

- 25 Sagsøgeren har gjort gældende, at ECHA ikke har taget hensyn til virksomhedens argumenter, uanset de udførlige og dokumenterede bemærkninger, som den har fremført. ECHA har navnlig ikke taget hensyn til de præciseringer, som sagsøgeren fremkom med i sin skrivelse af 8. juli 2013. Sagsøgeren har anført, at virksomheden ikke er i stand til at forstå de betragtninger, som ECHA har lagt til grund ved vedtagelsen af den anfægtede afgørelse. Den henvisning til skrivelsen af 5. september 2013, som ECHA foretager i sine skrivelser, ændrer ikke denne konklusion. Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at virksomheden i sin skrivelse af 8. juli 2013 præciserede, at der ikke skulle tages hensyn til dataene vedrørende Esseco Group Srl. ECHA besvarede imidlertid ikke sagsøgerens argumenter i sin skrivelse af 5. september 2013. I øvrigt gør henvisningen i den anfægtede afgørelse til et stort antal bilag det svært at forstå de betragtninger, som ECHA har lagt til grund.

- 26 ECHA har bestridt sagsøgerens argumenter.
- 27 Det bemærkes, at den begrundelse, som kræves i henhold til artikel 296 TEUF, skal tilpasses karakteren af den pågældende retsakt og klart og utvetydigt angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at den kompetente ret kan udøve sin prøvelsesret. Hvad navnlig angår begrundelsen af individuelle beslutninger har forpligtelsen til at begrunde sådanne beslutninger til formål, ud over at gøre det muligt at udøve en retslig kontrol, at give den berørte part oplysninger, der er tilstrækkelige til at afgøre, om beslutningen muligvis er behæftet med en sådan mangel, at dens gyldighed kan anfægtes. I øvrigt skal det nærmere indhold af begrundelseskravet fastlægges i lyset af den konkrete sags omstændigheder, navnlig indholdet af den pågældende retsakt, indholdet af de anførte grunde samt den interesse, som retsaktens adressater samt andre, der må anses for umiddelbart og individuelt berørt af denne, kan have i begrundelsen. Det kræves ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske og retlige momenter, da spørgsmålet, om en begrundelse opfylder kravene efter artikel 296 TEUF ikke blot skal vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (jf. dom af 19.3.2015, Dole Food og Dole Fresh Fruit Europe mod Kommissionen, C-286/13 P, EU:C:2015:184, præmis 93 og 94 og den deri nævnte retspraksis).
- 28 I øvrigt bemærkes, at såvel artikel 3 i forordning nr. 1907/2006 som niende betragtning til og artikel 2 i forordning nr. 340/2008 henviser til henstilling 2003/361 med henblik på at definere mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.
- 29 Henstilling 2003/361 indeholder et bilag, hvis afsnit I omhandler »[d]efinition[en] af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder vedtaget af Kommissionen«. Artikel 2 i nævnte afsnit har overskriften »Antal beskæftigede og finansielle tærskler til afgrænsning af virksomhedskategorierne«.
- 30 For så vidt angår en uafhængig virksomhed, dvs. en virksomhed, der ikke betegnes som »partnervirksomhed« eller »tilknyttet virksomhed« som omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 3, i bilaget til henstilling 2003/361, fastsættes dataene, herunder antal beskæftigede, udelukkende på grundlag af denne virksomheds regnskaber, jf. artikel 6, stk. 1, i nævnte bilag.
- 31 Hvad angår en virksomhed, der har partnervirksomheder eller tilknyttede virksomheder, fastsættes dataene, herunder antal beskæftigede, på grundlag af virksomhedens regnskaber og andre data eller – såfremt sådanne foreligger – virksomhedens konsoliderede regnskab eller de konsoliderede regnskaber, hvori virksomheden indgår ved konsolidering, jf. artikel 6, stk. 2, første afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361. I henhold til artikel 6, stk. 2, andet og tredje afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361, skal disse data ledsages dels af dataene for partnervirksomhederne (der er umiddelbart over- eller underordnet den pågældende virksomhed), proportionelt med den procentvise andel af kapitalen eller stemmerettighederne, idet den højeste af disse to procentsatser lægges til grund, dels 100% af dataene for de virksomheder, der direkte eller indirekte er tilknyttet den pågældende virksomhed, og som ikke allerede indgår i regnskaberne ved konsolidering.
- 32 Ved anvendelsen af artikel 6, stk. 2, i bilaget til henstilling 2003/361 er dataene for virksomheder, der er tilknyttet den pågældende virksomhed, de data, der fremgår af deres regnskaber og andre data, i påkommende tilfælde i konsolideret form, hvortil lægges 100% af dataene for de virksomheder, der er tilknyttet disse partnervirksomheder, undtagen hvis deres data allerede indgår ved konsolidering, jf. artikel 6, stk. 3, første afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361. Hvad angår dataene for virksomheder, der er tilknyttet den pågældende virksomhed, følger disse af deres regnskaber og andre data, i påkommende tilfælde i konsolideret form. Til disse føjes proportionelt dataene for eventuelle partnervirksomheder til disse tilknyttede virksomheder, der er umiddelbart over- eller underordnet

disse, hvis de ikke allerede indgår i det konsoliderede regnskab i et forhold, der mindst svarer til den procentvise andel af kapitalen eller stemmerettighederne, idet den højeste af disse to procentsatser lægges til grund, jf. artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361.

- 33 I det foreliggende tilfælde har ECHA i den anfægtede afgørelse lagt til grund, at sagsøgeren havde et antal beskæftigede på lig med eller over 250 personer, en årlig omsætning på over 50 mio. EUR og en årlig balance på over 43 mio. EUR. På dette grundlag fastslog ECHA, at sagsøgeren ikke kunne kvalificeres som en mellemstor virksomhed.
- 34 ECHA's beregning blev beskrevet detaljeret i en rapport, som var bilagt den anfægtede afgørelse. I denne rapport angav ECHA dataene for de virksomheder, der blev kvalificeret som »tilknyttede virksomheder« (Crosfield Italia Srl) og som »partnervirksomheder« (Marfin Srl og Esseco Group), og forenede dem herefter, helt eller delvist, med sagsøgerens data. Hvad angår de virksomheder, der blev kvalificeret som »partnervirksomheder«, tog ECHA bl.a. hensyn til 49,9995% af dataene for Esseco Group. Hensynet til dataene for Esseco Group blev anfægtet af sagsøgeren i en skrivelse af 8. juli 2013 til ECHA.
- 35 Indledningsvis bemærkes, at sagsøgeren på tidspunktet for de faktiske omstændigheder havde forbindelser til andre virksomheder. Sagsøgeren var for det første tilknyttet Crosfield Italia, for så vidt som sagsøgeren ejede størstedelen af aktiekapitalen i denne virksomhed. Sagsøgeren var dernæst partner i Marfin (som ejede mellem 25% og 50% af virksomhedens selskabskapital) og i Essemar SpA (hvori sagsøgeren ejede mellem 25% og 50% af selskabskapitalen). I øvrigt var Essemar ifølge ECHA tilknyttet Esseco Group, for så vidt som sidstnævnte virksomhed formelt ejede størstedelen af selskabskapitalen og dermed havde flertallet af de stemmerettigheder, der er tillagt aktionærerne i førstnævnte selskab, hvilket sagsøgeren anerkendte under retsmødet.
- 36 Hvad for det første angår en hensyntagen til dataene for Crosfield Italia og for Marfin gjorde den rapport, der var vedlagt den anfægtede afgørelse, det muligt for sagsøgeren at kende begrundelsen for den nævnte afgørelse, bl.a. henset til de relevante bestemmelser i henstilling 2003/361. Det fremgår navnlig klart af disse bestemmelser og af de foreliggende omstændigheder, at ECHA tog hensyn til samtlige data for Crosfield Italia, for så vidt som denne virksomhed var tilknyttet sagsøgeren (i medfør af artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361), og til dataene pro rata for Marfin, for så vidt som denne virksomhed var sagsøgerens partnervirksomhed (i medfør af artikel 6, stk. 2, andet afsnit, i henstilling 2003/361). Sagsøgeren har i øvrigt ikke specifikt anfægtet en hensyntagen til dataene for disse virksomheder i forbindelse med dette søgsmål.
- 37 Hvad for det andet angår en hensyntagen til dataene for Esseco Group, som sagsøgeren har anfægtet under den administrative procedure, og som i særdeleshed er genstand for dette søgsmål, præciserede ECHA i en skrivelse af 5. september 2013 til sagsøgeren, at Esseco Group var tilknyttet Essemar, som var sagsøgerens partnervirksomhed. ECHA anførte ligeledes begrundelsen for, at den var af den opfattelse, at Esseco Group var tilknyttet Essemar. ECHA oplyste desuden, inden at anføre, at der skulle tages hensyn til den omstændighed, at dataene for Essemar var omfattet af Esseco Groups konsoliderede regnskab, i henhold til artikel 6, stk. 3, i bilaget til henstilling 2003/361, følgende:

»Dataene for partnervirksomheden [(i det foreliggende tilfælde Essemar)] til den pågældende virksomhed [(i det foreliggende tilfælde sagsøgeren)] er de data, der fremgår af dens regnskaber og andre data, i påkommende tilfælde i konsolideret form. Hertil lægges 100% af dataene for de virksomheder, der er tilknyttet denne partnervirksomhed [Esseco Group], undtagen hvis deres data allerede indgår ved konsolidering. Eftersom Esseco Group i Deres tilfælde var tilknyttet Essemar, som er [sagsøgerens] partnervirksomhed, skal der følgelig tages hensyn til dataene for Esseco Group på tidspunktet for udarbejdelsen af de samlede data for [sagsøgeren].«

- 38 Det følger af disse oplysninger, at sagsøgeren var i stand til at gøre sig bekendt med den begrundelse, som ECHA havde lagt til grund ved beregningen af virksomhedens størrelse og bl.a. for så vidt angik en hensyntagen til dataene for Esseco Group. Sagsøgeren var navnlig i stand til at forstå begrundelsen for, at ECHA havde været af den opfattelse, Esseco Group var en virksomhed tilknyttet Essemar. I øvrigt var sagsøgeren i stand til at forstå, at der var blevet taget hensyn til dataene for Esseco Group ved beregningen af sagsøgerens størrelse, eftersom Esseco Group ifølge ECHA var en virksomhed tilknyttet en af sagsøgerens partnervirksomheder (Essemar). Sagsøgeren var ligeledes i stand til at forstå, at ECHA med henblik på en hensyntagen til dataene for Esseco Group havde besluttet at anvende artikel 6, stk. 3, i bilaget til henstilling 2003/361, hvori bestemmes, at »dataene for virksomheder, der er tilknyttet den pågældende virksomhed, [er] de data, der fremgår af deres regnskaber og andre data, i påkommende tilfælde i konsolideret form, hvortil lægges 100% af dataene for de virksomheder, der er tilknyttet disse partnervirksomheder, undtagen hvis deres data allerede indgår ved konsolidering«. Endelig afspejler den omstændighed, at sagsøgeren fra det øjeblik, hvor Esseco Groups konsoliderede regnskab ifølge ECHA omfattede dataene for Essemar, var i stand til at forstå, at en hensyntagen til dataene for Esseco Group med 49,9995%, dels en hensyntagen til dataene for Essemar med den selskabskapital, som sagsøgeren ejer, dels en hensyntagen til dataene for Esseco Group (ligeledes med den del af selskabskapitalen, som sagsøgeren ejer i Essemar).
- 39 Det må herefter, med forbehold af de argumenter, som sagsøgeren har fremført i forbindelse med det andet anbringende, fastslås, at den anfægtede afgørelse overholder det begrundelseskrav, der er fastsat i artikel 296 TEUF.
- 40 Det første anbringende skal følgelig forkastes som ugrundet.

Det andet anbringende om en urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder

- 41 Ifølge sagsøgeren har ECHA med urette været af den opfattelse, at Esseco Group og sagsøgeren var partnervirksomheder. Der blev derfor taget hensyn til dataene for Esseco Group med henblik på fastsættelsen af sagsøgerens størrelse. Esseco Group har imidlertid ingen forbindelse, heller ikke indirekte, med sagsøgeren. Sagsøgeren har, med henvisning til den italienske lovgivning om anvendelse af henstilling 2003/361, anført, at Esseco Group ejer en majoritetspost i Essemars selskabskapital, idet den resterende part indehaves af sagsøgeren. Esseco Group har imidlertid ikke et flertal af stemmerettighederne i Essemar, i henhold til skriftlige aftaler mellem dette selskabs selskabsdeltagere. Hverken Esseco Group eller Essemar har stemmeret i sagsøgerens virksomhed. Følgelig skulle der ikke have været taget hensyn til dataene for Esseco Group med henblik på fastsættelsen af sagsøgerens størrelse. Der kunne kun have været taget hensyn til dataene for Essemar, som er sagsøgerens partnervirksomhed. I denne sammenhæng burde ECHA ikke have kvalificeret sagsøgeren som værende en stor virksomhed.
- 42 Sagsøgeren har i replikken anført, at den fortolkning, som ECHA har lagt til grund i svarskriftet, er urimelig, selv om det var muligt at anerkende en begrundelse herfor på grundlag af den pågældende bestemmelses ordlyd. Denne fortolkning ville nemlig medføre en hensyntagen til data for virksomheder, som ikke er ejede, heller ikke indirekte, af den pågældende virksomhed. Ifølge sagsøgeren skal de pågældende bestemmelser fortolkes således, at dataene for den pågældende virksomhed skal forenes, proportionelt med deltagelsesprocenten, med dataene for de virksomheder, som ejes af partnervirksomhederne eller er tilknyttede den pågældende virksomhed, og ikke med dataene for de virksomheder, som for deres vedkommende ejer dele i partnervirksomhederne eller i de virksomheder, der er tilknyttede den pågældende virksomhed. Med forbehold for denne fortolkning har sagsøgeren anført, at Esseco Group ikke råder over et flertal af stemmerettighederne i Essemar. Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at ECHA med henblik på at bestemme virksomhedens størrelse har begået en fejl ved at beslutte at tillægge 100% af dataene for Esseco Group. ECHA burde have begrænset sig til at tillægge dataene for Esseco Group til dataene for Essemar og dernæst forene disse med dataene for sagsøgeren proportionelt med den kapital, som denne ejer i Essemar.

- 43 ECHA har bestridt sagsøgerens argumenter.
- 44 For det første bemærkes, at sagsøgeren ikke har bestridt ECHA's konstatering, hvorefter Essemar og sagsøgeren er »partnervirksomheder« som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i bilaget til henstilling 2003/361.
- 45 For det andet er det ganske vist korrekt, at ECHA i den rapport, der var vedlagt den anfægtede afgørelse, anførte sagsøgerens partnervirksomheder, og herunder medtog Esseco Group, selv om denne virksomhed ikke var partner med sagsøgeren som omhandlet i henstilling 2003/361. Imidlertid følger det ligeledes af ECHA's skrivelse af 5. september 2013, at ordlyden af artikel 6, stk. 3, første afsnit, i henstilling 2003/361 blev gentaget, og at denne bestemmelse i det foreliggende tilfælde blev anvendt.
- 46 For det tredje fremgår det, i modsætning til det af sagsøgeren anførte, af den rapport, som var vedlagt den anfægtede afgørelse, at der kun blev taget hensyn til dataene for Esseco Group i et omfang, som var proportionalt med den del af Essemars kapital, som sagsøgeren ejede. Sagsøgeren har i øvrigt i replikken anerkendt, at en sådan proportional forening var mulig.
- 47 Hvad for det fjerde angår sagsøgerens argumenter om, at Esseco Group ikke har flertallet af stemmerettighederne i Essemar, hviler disse ikke på udførlige oplysninger. Det fremgår navnlig af de oplysninger, som er kommet frem under retsforhandlingerne, at Esseco Group og sagsøgeren ved retsakt af 30. marts 2004 besluttede at oprette en fælles virksomhed, dvs. Essemar, idet hver part råder over halvdelen af denne virksomheds selskabskapital. Det fremgår ligeledes af en skriftlig aftale af 9. november 2006 mellem Esseco Group og sagsøgeren dels, at sagsøgeren overdrog 0,0005% af Essemars selskabskapital til Esseco Group, dels, at sagsøgeren råder over en optionsret til at erhverve 0,0005% af Essemars selskabskapital. Det følger af disse oplysninger, at Esseco Group på tidspunktet for registreringen af stofferne hos ECHA rådede over størstedelen af selskabskapitalen i Essemar, dvs. 50,0005%, hvilket sagsøgeren har anerkendt under retsmødet. I øvrigt gør ingen oplysninger det muligt at antage, at Esseco Group ikke rådede over et flertal af stemmerettighederne i Essemar. Den omstændighed, at sagsøgeren råder over en optionsret til at erhverve 0,0005% af Essemars selskabskapital kan ikke ændre denne konklusion, eftersom den omhandlede option ikke er blevet udnyttet. Sagsøgeren har i øvrigt under retsmødet anerkendt, at Esseco Group, henset til dets besiddelse af størstedelen af selskabskapitalen i Essemar, formelt rådede over flertallet af stemmerettighederne i denne virksomhed.
- 48 Hvad for det femte angår sagsøgerens fortolkning af bilaget til henstilling 2003/361 og navnlig bilagets artikel 6, svarer denne åbenbart ikke til den sædvanlige betydning af de udtryk, der er anvendt i nævnte henstilling, og kan følgelig ikke lægges til grund (jf. analogt dom af 1.10.1998, Det Forenede Kongerige mod Kommissionen, C-209/96, EU:C:1998:448, præmis 35 og den deri nævnte retspraksis).
- 49 Henset til det ovenstående gør ingen af de af sagsøgeren fremførte oplysninger det muligt at antage, at ECHA har begået en fejl i forbindelse med bedømmelsen af selskabets størrelse.
- 50 Det andet anbringendet må derfor forkastes som ugrundet, og følgelig må ECHA i det hele frifindes.

Sagens omkostninger

- 51 I henhold til procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det pålægges denne at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med ECHA's påstand herom.

På grundlag af disse præmisser
udtaler og bestemmer

RETTEN (Sjette Afdeling):

- 1) Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) frifindes.**
- 2) Marchi Industriale SpA betaler sagens omkostninger.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 15. september 2016.

Underskrifter